

Élő Víz

2016. január 10.
Urunk megkeresztelkedése

Egységben az Atyával

A Vatikánban, a Sixtus-kápolna egyik freskója Jézus megkeresztelkedését ábrázolja.

A mű Perugino és a műhelyéhez tartozó festők kezemunkája. A kép egyik szélén Keresztelő János prédikál a népnek, a másik oldalon Jézus mond beszédet az embereknek, középen pedig a főjelenet a megkeresztelkedés pillanatát mutatja be. János egy jókora sziklán áll a Jordán folyóban, Jézus kiemelkedik a vízből, lába alig érinti a víz tetejét, szinte lebeg a folyó felett, miközben leereszkedik rá a Szentlélek jelképező galamb, fent pedig a mennyei Atya látható angyalokkal körülvéve. A folyó két partján reneszánsz korabeli ruhákat viselő férfiak és néhány ifjú figyel a jelenetet. A freskón a keresztelekor Jézus összetett kézzel áll János előtt. Bevallom őszintén, hogy amikor még kezdő pap voltam, és nem ezen, hanem egy másik művészeti ábrázoláson először láttam a megkeresztelkedésekor összetett kézzel imádkozó Jézust, túlzó jámborságnak tartottam ezt a kéztartást. Imádkozás közben mi szépen összetesszük a kezünket, de miért tett volna így Jézus? Aztán újra elolvastam figyelmesen az evangéliumi jelenetet és elcsodálkoztam. Lukács evangélista ezt írja: „miközben (Jézus) imádkozott, megnyílt az ég, és a Szentlélek leszállt rá látható alakban, mint egy galamb.” Gyerekkorom óta hallottam a történetet minden évben, de nem maradt meg emlékezetemben Jézus imádkozása ennél az eseménynél, csak felnőttként akadt meg a szemem ezen a mozzanaton. Jézus imádkozott akkor, amikor János megkeresztelte őt.

Miért annyira jelentős ez az imádkozás? Az evangéliumok e helyen nem jegyzik le Jézus imájának szavait, nem tudjuk meg, hogy ekkor mit imádkozott. Az imádkozás ténye világosan mutatja, hogy Jézus egységben van az Atyával, az ő jelenlétében él, soha nem szakad el tőle. Bármit tesz vagy tanít, azt az Atyával való egységben teszi, az Atya akaratát teljesíti, az Atyának való engedelmség indítja őt a cselekvésre és az emberek tanítására. Imádkozik az apostolok kiválasztása előtt, a vízen járása előtt. Színeváltozásakor azért megy fel a hegyre, hogy imádkozzon és az utolsó vacsora után is imádkozni ment a Getszemáni-kertbe. Imádkozik Péter apostolért, az utolsó vacsorán főpapi imájában tanítványaiért és a benne hívőkért könyörög és imádkozik a kereszten. Jézus megkeresztelkedése után kezdi meg nyilvános működését a nép körében, s minden bizonnyal azért imádkozott, mert küldetését az Atyával való egységben kezdte el.

Örömhírt vigyék

Jézus imádkozása egy másik szempontból is fontos: imádkozik, mielőtt eltölti őt a Szentlélek.

A harmadik isteni személy ugyanis megerősíti őt küldetésében, amely nem csak a megkereszteléskor, hanem első nyilvános beszédekor, a názáreti zsinagógában is említésre kerül: „Az Úr Lelke van rajtam; azért kent föl engem, hogy örömhírt vigyék a szegényeknek” (Lk 4,18). Itt fontos megemlítenünk, hogy az apostolok tanulnak Jézus imájából és az Úr mennybemenetele után imádkozva várják a Szentlélek eljövetelét. Az apostolok „mindnyájan állhatatosan, egy szívvel-lélekkel kitarítottak az imádkozásban az asszonyokkal, valamint Máriával, Jézus anyjával és rokonaival együtt” (ApCsel 1,14). Tanuljunk meg Jézustól imádkozni!

Istengyermekség

Irgalmas mennyei Atyánk! A te gyermekeid vagyunk.

Segíts úgy élnünk, hogy méltók legyünk arra, hogy szeretett gyermekednek nevezd bennünket, és mindig megőrizzük magunkban az istengyermekség kegyelmét. Segíts minket, hogy irgalmad és megbocsátásod által újjászülessünk! Isten Fia, Jézus Krisztus, hirdetted és elhoztad nekünk az Atya irgalmát! Taníts minket alázatra és igaz bűnbánatra! Szentlélek Isten, aki a kiengesztelődés forrása vagy! Világosíts meg minket, hogy minden szegényben és rászorulóban Jézust lássuk, akivel jót tehetünk, amikor irgalmasak vagyunk hozzá!

Urunk megkeresztelkedése

Iz 42,1-4. 6-7
ApCsel 10,34-38
Lk 3,15-16.21-22

Hétfő

1Sám 1,1-8
Mk 1,14-20

Kedd

1Sám 1,9-20
Mk 1,21-28

Szerda

1Sám 3,1-10.19-20
Mk 1,29-39

Csütörtök

1Sám 4,1-11
Mk 1,40-45

Péntek

1Sám 8,4-7.10-22a
Mk 2,1-12

Szombat

1Sám 9,1-4.17-19;
10,1a
Mk 2,13-17

Évközi 2. vasárnap

Iz 62,1-5
1Kor 12,4-11
Jn 2,1-11